

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
20-06-2013

Uds. dato:
30-08-2013

Nummer:
103-13

J.nr.
5200139-13

Status: Gældende

Principafgørelse om: **kontaktpersonordning - døvblind - timer - tilrettelæggelse**

Lov:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 810 af 19. juli 2012 - § 98

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

Støtte efter servicelovens § 98 i form af særlig kontaktperson til personer, der er døvblinde, udmåles efter en konkret og individuel vurdering af den døvblindes behov.

Støtten til kontaktperson adskiller sig fra støtte til ledsagelse efter § 97. Ved støtte til kontaktperson er der tale om en særlig persongruppe, der har større behov for støtte, og hvor der stilles særlige krav til kontaktpersonens kunnen. Det forudsætter større fleksibilitet i anvendelsen af de bevilgede timer.

En borger, der er bevilget støtte til kontaktperson med et fast ugentligt eller månedligt timetal, vil have mulighed for at tilrettelægge støtten på en sådan måde, at det er muligt at flytte timer, som af praktiske grunde ikke kan bruges på det ene tidspunkt, til et andet tidspunkt. Der kan således foretages ændringer i det tildelte timetal, når der er behov herfor, men der er ikke tale om en opsparingsordning, som tilfældet er med § 97.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare, om en person, der har kontaktpersonordning efter § 98 i serviceloven, har ret til at opspare timer over en 6 måneders periode på samme måde som en person, der har ledsagerordning efter § 97 i serviceloven.

2. Reglerne

Lov om social service § 98 fastslår, at kommunen i fornødent omfang skal tilbyde hjælp i form af en særlig kontaktperson til personer, som er døvblinde.

3. Andre Principafgørelser

Gældende

Følgende Principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

C-32-05: Der kunne ydes hjælp til dækning af opholds- og fortæringsudgifter til en kontaktperson for en døvblind.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i ovennævntes sag om afklaring af, om en person, der har kontaktpersonordning efter § 98 i serviceloven, har ret til at opspare timer over en 6 måneders periode på samme måde som en person, der har ledsagerordning efter § 97 i serviceloven.

Resultatet er

- NN skal have mulighed for at tilrettelægge støtten efter kontaktpersonordningen på en sådan måde, at det vil være muligt at flytte timer, som af praktiske grunde ikke kan bruges det ene tidspunkt til et andet tidspunkt.

Vi er således kommet til samme resultat, men med en anden begrundelse, som Det Sociale Nævn i

Statsforvaltningen Y.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at støtte til kontaktperson vil kunne tilrettelægges sådan, at det er muligt at flytte timer, som af praktiske grunde ikke vil kunne ydes på det ene tidspunkt til et andet tidspunkt. Der kan således foretages ændringer i det tildelte timetal, når der er behov herfor, men vi finder, at der ikke er tale om en opsparingsordning som i § 97.

Vi har lagt vægt på, at formålet med kontaktpersonordningen er at give borgeren mulighed for at få en særlig form for hjælp, der kan være med til at bryde hans isolation samt bidrage til, at han kan leve så normalt som muligt på trods af det meget svære kommunikationshandicap og massive ledsagebehov.

Kommunen skal efter § 98 "i fornødent omfang" tilbyde hjælp i form af en særlig kontaktperson til personer, som er døvblinde. Hjælpen udmåles således efter en konkret og individuel vurdering.

Vi har også lagt vægt på, at der ved kontaktpersonordningen er tale om en særlig persongruppe, der har større behov for støtte, og hvor der stilles særlige krav til kontaktpersonen, hvilket forudsætter større fleksibilitet.

Vi finder derfor, at kommunen ved bevilling af støtten skal give modtageren mulighed for en fleksibel tilrettelæggelse af ordningen.

Dette understøttes af, at det fremgår af oplysninger fra Center for døvblindhed og høretab af 30. oktober 2011, at omfanget af kontaktpersonordningen, udover de tre formiddage på aktivitetstilbuddet, vil være varierende, samt at centret stiller sig til rådighed i forhold til at "klæde en eller flere kontaktpersoner på" til opgaven.

Endelig har vi lagt vægt på, at det fremgår af sagen, at NNs kontaktperson er introduceret for haptiske signaler, samt at kontaktpersonen har et arbejde udover at være kontaktperson, hvilket gør det vanskeligt at få brugt de 16 timer i den enkelte uge.

Vi finder herefter, at der var behov for en vis fleksibilitet i NNs kontaktpersonordning.

Bemærkninger til klagen

I klagen er det anført, at der ikke var taget stilling til spørgsmålet om opsparing af timer ved udarbejdelsen af lovteksten.

C-32-05 tog ikke stilling til, om der er hjemmel til opsparing af timer i henhold til § 98. Afgørelsen henviste vedrørende udmåling til § 96.

Endvidere har kommunen anført, at hvis udmålingen af § 98 skulle ske som ved § 96, har borgeren ikke automatisk ret til opsparing, men alene mulighed herfor under forudsætning af, at kommunens retningslinjer for § 98 giver mulighed herfor.

Kommunen har herefter redegjort for, hvilke forskelle der er på § 97 og § 98.

Kommunen fandt, at indholdet i § 98 på nogle områder kunne sammenlignes med socialpædagogisk bistand ydet efter § 85. Det fremgår ikke af lovteksten til § 85, at der er hjemmel til at spare ubrugte timer op.

Vi skal bemærke, at der ikke i § 98 er samme krav om en bestemt månedlig ydelse.

Vi skal endvidere bemærke, at C-32-05 ikke tager stilling til opsparing af timer. Det fremgår af C-32-05, at der var en pulje, som kunne anvendes til særlige formål.

Vi henviser i øvrigt til vores begrundelse ovenfor.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 11. december 2012

- Klagen til Ankestyrelsen
- Nævnets genvurdering

Kommunen meddelte, at det ikke var muligt at spare uforbrugte timer op efter lov om social service § 98.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse. NN havde ret til at opspare uforbrugte timer indenfor en periode på 6 måneder.

Nævnet vurderede, at kontaktpersonordningen til døvblinde efter servicelovens § 98 er en særlig hjælp i form af bistand og ledsagelse til døvblinde, som træder i stedet for ledsageordningen i servicelovens § 97.

Udmåling af kontaktpersonordningen skulle som udgangspunkt udmåles på samme måde som ledsagerordningen efter § 97, og uforbrugte timer kunne derfor tilsvarende opspares indenfor en periode på 6 måneder.

Nævnet lagde vægt på, at kontaktpersonordningen har til formål at bryde den døvblindes isolation og medvirke til et så normalt liv som muligt, trods det svære kommunikationshandicap og massive ledsagebehov.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at kontaktpersonordningen er en særlig ordning til døvblinde. Det forudsættes, at kontaktpersonordningen dækker ledsagebehovet, og der kan derfor ikke ydes ledsagelse efter § 97 til borgere, der har kontaktperson.

Nævnet henviste til C-32-05, hvor Ankestyrelsen fandt, at udmåling af kontaktpersonordningen efter § 98 som udgangspunkt skal udmåles på samme måde, som i servicelovens § 97, samt at der efter omstændighederne kan bevilges hjælp til dækning af opholds- og fortæringsudgifter til kontaktpersonen, selvom det ikke fremgår direkte af § 98.

Nævnet vurderede derfor og under hensyn til formålet med § 98, at uforbrugte timer tilsvarende kan overføres indenfor en periode på 6 måneder, selvom det ikke fremgår af § 98.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse.

Nævnet bemærkede herefter, at man ved § 98 ud fra en formålsfortolkning, herunder at ordningen skal dække den døvblindes massive ledsagebehov, må kunne opspare uforbrugte timer inden for 6 måneder på samme måde som med hjælpen efter § 97, selvom det ikke er direkte reguleret i § 98. I modsat fald ville persongruppen efter § 98 være dårligere stillet end andre, der får bevilget ledsagelse